

Αριθμ. Πρωτ. ΑΝΑΦΟΡΩΝ: 2874
Ημερομ. Κατάθεσης: 8/7/2022

Προς το Προεδρείο της Βουλής των Ελλήνων

ΑΝΑΦΟΡΑ

Για τον κ. Υπουργό Υγείας

Θέμα: «Σε οριακή κατάσταση το Γενικό Νοσοκομείο Ρόδου. Άμεση ανάγκη για ιατρικό και νοσηλευτικό προσωπικό»

Ο **Βουλευτής Δωδεκανήσου** καταθέτει προς τον κ. **Υπουργό Υγείας**, ως αναφορά, την από 15/06/2022 επιστολή του Εργατικού Κέντρου Ρόδου σχετικά με την ανάγκη άμεσης στελέχωσης του Γενικού Νοσοκομείου Ρόδου.

Πιο συγκεκριμένα στην επιστολή γίνεται αναφορά στην σύσκεψη που πραγματοποιήθηκε στο ΕΚΡ την 10^η Ιουνίου 2022 σχετικά με τα προβλήματα υποστελέχωσης που αντιμετωπίζει το Νοσοκομείο του νησιού. Στην εν λόγω σύσκεψη συμμετείχαν γιατροί και εργαζόμενοι του Νοσοκομείου, εκπρόσωποι του ΕΚΑΒ, όλα τα σωματεία του ΕΚΡ, επιστημονικές και επαγγελματικές ενώσεις, εκπρόσωποι της αυτοδιοίκησης Α΄ και Β΄ βαθμού, εκπρόσωποι των πολιτικών κομμάτων και οι βουλευτές του Νομού.

Τα συμπεράσματα που προέκυψαν αναδεικνύουν το μέγεθος των προβλημάτων λειτουργίας του ΓΝΡ, αφού είναι χαρακτηριστικό ότι από το νοσοκομείο λείπει το μισό σχεδόν ιατρικό και παραϊατρικό προσωπικό με ελλείψεις που φτάνουν τους 60 ειδικευμένους γιατρούς, 160 νοσηλευτές, 65 τραυματιοφορείς κ.α. Αποτέλεσμα των παραπάνω ελλείψεων είναι αρκετές κλινικές να υπολειτουργούν, ενώ κάποιες έχουν αναστείλει την λειτουργία τους, με σοβαρότατες συνέπειες για τους ασθενείς.

Μέσω της επιστολής ζητείται από την Κυβέρνηση άμεσα να δώσει λύση στο πρόβλημα της υποστελέχωσης του νοσοκομείου. Τέλος γίνεται αναφορά στην πρωτοβουλία των τοπικών φορέων για συλλογή υπογραφών, έτσι ώστε το δίκαιο αίτημα για ενίσχυση της Δημόσιας Υγείας των νησιών να πάρει περαιτέρω διαστάσεις.

Επισυνάπτεται η σχετική επιστολή.

Παρακαλούμε για την απάντηση και τις δικές σας ενέργειες.

Αθήνα 05 Ιουλίου 2022

Ο καταθέτων Βουλευτής

Σαντορινιός Νεκτάριος

ΕΡΓΑΤΟΪΠΑΛΛΗΛΙΚΟ

ΚΕΝΤΡΟ ΡΟΔΟΥ

ΜΕΛΟΣ Γ.Σ.Ε.Ε.

ΕΔΡΑ ΡΟΔΟΣ: Στεφάνου Καζούλη 30 – 85 100 Ρόδος – Τηλ. 224-10.24.730 (εσωτ. 1)– Fax: 224-10.35.455

Ρόδος, 15 Ιουνίου 2022

Αρ. Πρωτ. 3102

Προς: Πρωθυπουργό κ. Κυριάκο Μητσοτάκη

Κοιν: Υπουργό Υγείας κ. Θάνο Πλεύρη

Επιστολή

Θέμα: «Δωρεάν δημόσια υγεία-Άμεση στελέχωση του Γενικού Νοσοκομείου Ρόδου».

Κύριε Πρωθυπουργέ,

Την Παρασκευή 10 Ιουνίου 2022, πήραμε την πρωτοβουλία ως Εργατοϋπαλληλικό Κέντρο Ρόδου να συγκαλέσουμε σύσκεψη σχετικά με τα διαχρονικά προβλήματα που αντιμετωπίζει το Γενικό Νοσοκομείο Ρόδου.

Στη σύσκεψη αυτή, έδωσαν το παρόν οι γιατροί και οι εργαζόμενοι του Νοσοκομείου, οι διασώστες του Ε.Κ.Α.Β όλα τα σωματεία της δύναμης του Εργατοϋπαλληλικού Κέντρου Ρόδου, επιστημονικές και επαγγελματικές ενώσεις, εκπρόσωποι της αυτοδιοίκησης Α και Β βαθμού, εκπρόσωποι όλων των πολιτικών κομμάτων και φυσικά οι βουλευτές του Νομού μας.

Στη σύσκεψη αυτή, αναδείχθηκε για πολλοστή φορά πόσο ευάλωτοι και καταδικασμένοι είναι οι κάτοικοι των νησιωτικών περιοχών και ειδικά της περιοχής μας. Και είμαστε καταδικασμένοι, κ. Πρωθυπουργέ, γιατί εμείς δυστυχώς δεν έχουμε την επιλογή και τη δυνατότητα να επιλέξουμε το νοσηλευτικό ίδρυμα στο οποίο θα μεταβούμε για να αντιμετωπίσουμε το πρόβλημα υγείας που έχουμε. Εμείς, κ. Πρωθυπουργέ, έχουμε μία και μόνο επιλογή. Το Γενικό Νοσοκομείο Ρόδου! Ένα νοσοκομείο που πέραν από τους ντόπιους κατοίκους, τους κατοίκους όλων των γύρω νησιών καλείται να ανταποκριθεί και στα εκατομμύρια των επισκεπτών που τους καλοκαιρινούς μήνες κατακλύζουν τα νησιά μας.

Κατανοούμε τους δύσκολους καιρούς που βιώνουμε όλοι, όμως δεν μπορούμε να κατανοήσουμε πως είναι δυνατόν να δαπανώνται χιλιάδες ευρώ για τις αεροδιακομιδές και δεν μπορούν να δαπανηθούν χρήματα για τη στελέχωση του Νοσοκομείου μας.

Από το Νοσοκομείο λείπει σχεδόν το μισό ιατρικό και παραϊατρικό προσωπικό. Με βάση τον οργανικό κανονισμό του 2012 ο οποίος είναι πιο περιορισμένος και από αυτόν του 1987, λείπουν 60 ειδικευμένοι γιατροί, 160 νοσηλευτές, 65 τραυματιοφορείς και βοηθοί θαλάμου, 10 χειριστές ιατρικών μηχανημάτων και βοηθοί εργαστηρίων και 12 τεχνολόγοι-ακτινολόγοι και χειριστές-εμφανιστές – ενώ και οι διοικητικοί, τεχνικοί, καθαριστές, φύλακες, μάγειρες, λαντζέρησες και τραπεζοκόμες δεν επαρκούν για να καλύψουν τις ανάγκες του νοσοκομείου.

Αρκετές κλινικές και τμήματα δεν υφίστανται και δεν λειτουργούν για αρκετό καιρό και με ό,τι αυτό συνεπάγεται. Το τμήμα επειγόντων περιστατικών λειτουργεί με μη ειδικευμένους νέους γιατρούς με ό,τι συνέπειες έχει αυτό για την ασφάλεια όσο των ασθενών όσο και των γιατρών. Στο αναισθησιολογικό τμήμα, η κατάσταση είναι ακόμη πιο τραγική αφού από τους εννέα (9) υπηρετούντες κάποτε γιατρούς, έχει μείνει Ένας Στην καλύτερη των περιπτώσεων δύο.

Στο υπόμνημα που ακολουθεί της επιστολής μας καταγράφονται λεπτομερώς από τους ίδιους τους γιατρούς και τους εργαζόμενους στο Νοσοκομείο, οι τραγικές ελλείψεις και η απαράδεκτη κατάσταση που έχει περιέλθει το Νοσοκομείο μας.

Κύριε Πρωθυπουργέ,

Στην πρόσφατη επίσκεψή σας στο νησί μας αλλά και όλες τις προηγούμενες φορές δηλώσατε πως είστε ευγνώμων για όλους εμάς που ζούμε στα νησιά αυτά και «φυλάμε Θερμοπύλες».

Σε μία εποχή που οι καταστάσεις είναι τεταμένες και καθημερινά δεχόμαστε πυρά αμφισβήτησης από τους Γείτονες, σας ζητάμε να μας κάνετε να νιώσουμε ασφαλείς και δικαιωμένοι που επιλέξαμε να ζήσουμε στα νησιά μας και να μεγαλώσουμε τις οικογένειες μας εδώ, δίνοντας άμεσα λύση στο δίκαιο αίτημα ολόκληρης της κοινωνίας της Ρόδου αλλά και των νησιών της Δωδεκανήσου εξοπλίζοντας και επανδρώνοντας το Γενικό Νοσοκομείο Ρόδου.

Θα διαπιστώσετε από τη λίστα που υπογράφουν την παρούσα επιστολή, ότι είμαστε όλοι μαζί, ενωμένοι και αποφασισμένοι πλέον να διεκδικήσουμε και να αποτρέψουμε την περαιτέρω απαξίωση και υποστελέχωση του Νοσοκομείου μας.

Κύριε Πρωθυπουργέ,

Δηλώνουμε ότι θα υπερασπιστούμε με σθένος το δικαίωμά μας στη Δημόσια Υγεία!!

Με εκτίμηση

ΓΙΑ ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Ο ΓΕΝ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΕΓΓΛΕΖΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ

ΦΡΑΝΤΖΟΛΑΚΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Υ.Γ: Μόλις ολοκληρωθεί η συλλογή των υπογραφών από τους φορείς και όσους έδωσαν το παρόν στη σύσκεψη θα αποσταλεί στον πρωθυπουργό με τις συνημμένες υπογραφές. Ακολουθεί συνημμένη η επιστολή των γιατρών και των εργαζομένων του Νοσοκομείου.

Υπόμνημα των γιατρών και των εργαζομένων του Νοσοκομείου.

ΣΤΗΡΙΖΟΥΜΕ ΤΟ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟ ΜΑΣ!!

ΠΑΛΕΥΟΥΜΕ ΓΙΑ ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΑΙ ΔΩΡΕΑΝ ΥΓΕΙΑ!!

Την Παρασκευή 10/06 ανταποκριθήκαμε όλες και όλοι στο κάλεσμα του Εργατοϋπαλληλικού Κέντρου Ρόδου με σκοπό να συζητήσουμε και να παλέψουμε από κοινού για την επίλυση των προβλημάτων που αντιμετωπίζει το Γενικό Νοσοκομείο Ρόδου. Εργαζόμενοι και γιατροί του νοσοκομείου, διασώστες του ΕΚΑΒ, ενώσεις ασθενών, σωματεία εργαζομένων και επιστημονικές/επαγγελματικές ενώσεις, εκπρόσωποι της αυτοδιοίκησης και των πολιτικών φορέων εκφράσαμε κοινούς προβληματισμούς για την κατάσταση στην οποία βρίσκεται το μεγαλύτερο νοσηλευτικό ίδρυμα του Νοτίου Αιγαίου και για την ποιότητα της περίθαλψης που απολαμβάνουν όσοι ζουν, εργάζονται και επισκέπτονται το νησί μας και τα γύρω νησιά. Προβληματισμούς για το παρόν αλλά και για το μέλλον το οποίο θέλουμε για το Γενικό Νοσοκομείο Ρόδου.

Η συνάντηση αυτή δεν ήταν κεραυνός εν αιθρία. Τόσο για τους εργαζόμενους σε αυτό όσο και για τους πολίτες της Ρόδου η κατάσταση έχει φτάσει εδώ και καιρό στο απροχώρητο. Η παραίτηση του προηγούμενου διοικητή του νοσοκομείου αλλά και η ολιγωρία του Υπουργείου Υγείας και της 2^{ης} ΥΠΕ ως προς την εύρεση αντικαταστάτη είναι ενδεικτικές της αδιαφορίας με την οποία αντιμετωπίζεται το νοσοκομείο μας και σε τελική ανάλυση όλοι εμείς. Εμείς βέβαια δεν περιμέναμε να μπλοκάρει ο διοικητικός μηχανισμός για να καταλάβουμε ότι έχουμε αφεθεί στο έλεος του Θεού, γνωρίζουμε την κατάσταση από πρώτο χέρι, από την καθημερινότητά μας στη δουλειά, από όταν κάποιος συγγενής ή φίλος μας έχει χρειαστεί νοσηλεία στο νοσοκομείο.

Οι κάτοικοι των απομακρυσμένων από το κέντρο νησιών είμαστε πολλαπλά ευάλωτοι απέναντι στην αρρώστια. Όλες και όλοι γνωρίζουμε συντοπίτες μας που έχει χρειαστεί να μετακομίσουν στα μητροπολιτικά κέντρα για να κάνουν απαραίτητες εξετάσεις και θεραπείες, όλες και όλοι γνωρίζουμε και αυτούς που δεν είχαν την οικονομική δυνατότητα να το κάνουν... Η κατάσταση μόνο χειρότερη είναι στα μικρότερα από τη Ρόδο νησιά, με το νοσοκομείο της Κω να έχει μείνει χωρίς Παθολόγο, το νοσοκομείο της Καλύμνου χωρίς Καρδιολόγο, το προσφάτως εγκαινιασμένο μετά βαΐων και κλάδων νοσοκομείο της Καρπάθου να δέχεται τις παραιτήσεις των ιατρών του. Όλα αυτά

μεταφέρουν επιπλέον βάρος στο νοσοκομείο της Ρόδου με τις συνεχείς διακομιδές προς αυτό αλλά και με τις μεταφορές γιατρών από νησί σε νησί για να μπαλωθούν όπως τα κενά.

Γνωρίζουμε πως στους δύσκολους καιρούς στους οποίους ζούμε, στην εποχή της ακρίβειας που ληστεύει το εισόδημά μας, το δημόσιο και δωρεάν σύστημα υγείας γίνεται το μοναδικό αποκούμπι για ολοένα και μεγαλύτερο κομμάτι του πληθυσμού. Κάθε βήμα απαξίωσης του νοσοκομείου μας είναι ένα βήμα έντασης των κοινωνικών ανισοτήτων. Γνωρίζουμε όμως και πως για την ιδιωτική υγεία δεν είναι όλα κερδοφόρα... Τροχαία, εμφράγματα, εγκεφαλικά, 'βαριές' νοσηλείες, περισσότερο στην σχετικά μικρή αγορά του νησιού σε σχέση με τα μεγαλύτερα αστικά κέντρα, περιμένουν όλα το γενικό νοσοκομείο της Ρόδου για να αντιμετωπιστούν. Η πανδημία του κορωνοϊού μας υπενθύμισε για άλλη μια φορά αυτή την πραγματικότητα, όταν όλοι όσοι το χρειαστήκαμε νοσηλευτήκαμε μαζί στην κλινική covid-19 του νοσοκομείου. Η διάλυση της δημόσιας υγείας μόνο τα κάθε είδους αρπακτικά κάνει να χαίρονται, όσους θέλουν προσφέροντας λιγότερα να κερδίζουν περισσότερα. Η ανασφάλεια που προκαλεί στις ροδίτισσες και στους ροδίτες κάθε δυσλειτουργία στο νοσηλευτικό μας ίδρυμα πρέπει να απαντηθεί άμεσα τώρα που αμφισβητείται το καθεστώς κυριαρχίας στα νησιά μας, τώρα που αμφισβητείται το κατά πόσον αυτός ο λαός είναι κυρίαρχος στον τόπο του.

Από το νοσοκομείο λείπει σχεδόν το μισό ιατρικό και παραϊατρικό προσωπικό. Με βάση τον οργανικό κανονισμό του 2012 ο οποίος είναι πιο περιορισμένος και από αυτόν του 1987, λείπουν 60 ειδικευμένοι γιατροί, 160 νοσηλευτές, 65 τραυματιοφορείς και βοηθοί θαλάμου, 10 χειριστές ιατρικών μηχανημάτων και βοηθοί εργαστηρίων και 12 τεχνολόγοι-ακτινολόγοι και χειριστές-εμφανιστές – ενώ και οι διοικητικοί, τεχνικοί, καθαριστές, φύλακες, μάγειρες, λαντζέρησες και τραπεζοκόμες δεν επαρκούν για να καλύψουν τις ανάγκες του νοσοκομείου.

Οι συνθήκες εργασίας κάθε άλλο παρά ελκυστικές είναι για έναν νέο υγειονομικό να δουλέψει στο νοσοκομείο μας. Οι λίγες θέσεις γιατρών που κατά καιρούς προκηρύσσονται συχνά μένουν ορφανές, οι ειδικευόμενοι γιατροί έχουν γίνει είδος υπό εξαφάνιση ενώ οι παραιτήσεις γιατρών κινδυνεύουν να πάρουν μορφή χιονοστιβάδας. Οι κλινικές και τα τμήματα του νοσοκομείου βγαίνουν χάρη στην υπερεργασία και την υπέρβαση του ωραρίου από τους γιατρούς, τους οποίους τώρα καλούν να δουλέψουν απλήρωτες εφημερίες καθώς ο προϋπολογισμός καλύπτει μόνο όσες προβλέπονται από την εργασιακή σύμβαση... Όλοι μας γνωρίζουμε ροδίτες γιατρούς που εργάζονται στα μεγάλα νοσοκομεία της Αθήνας και του εξωτερικού. Πώς περιμένουμε να έρθουν να δουλέψουν στο νοσοκομείο μας αξιόλογοι άνθρωποι με διάθεση να προσφέρουν, όταν δεν μπορούμε να κρατήσουμε εδώ ούτε τα παιδιά μας;

Μαζικές προσλήψεις νοσηλευτικού προσωπικού έχουν να γίνουν από πριν την μεταφορά στο νέο κτήριο. Οι μόνιμοι νοσηλευτές είναι στην πλειοψηφία τους άνω των 50 ετών, κατάκοποι με χιλιάδες χρωστούμενα ρεπό και πολλοί από αυτούς με σοβαρά προβλήματα υγείας. Οι δε νεότεροι εργάζονται σε καθεστώς μόνιμης ανασφάλειας και ομηρείας ως συμβασιούχοι, παρ' ότι καλύπτουν πάγιες και διαρκείς ανάγκες. Καλούνται να αποχωρήσουν οι άνθρωποι που κρατάνε το νοσοκομείο όρθιο, το γνωρίζουν όσο λίγοι, όταν μάλιστα έχουν αποκτήσει όλες τις απαραίτητες γνώσεις και δεξιότητες για να είναι αποτελεσματικοί στην εργασία τους. Το μεγάλο μας όπλο ενάντια στην πανδημία που είναι τα εμβόλια, μετατράπηκε σε όπλο ενάντια στα νοσοκομεία με τις αναστολές και τις απολύσεις των ανεμβολίαστων εργαζομένων. Διώχνονται άνθρωποι που έχουν προσφέρει στο νοσοκομείο και έχουν διάθεση να προσφέρουν περισσότερα με το πρόσχημα της πρόληψης της διασποράς, όταν όλοι γνωρίζουμε πως το εμβόλιο είναι αποτελεσματικό κυρίως σε σχέση με την

πρόληψη της βαριάς νόσου, όταν η έλλειψη αυτών των εργαζομένων θα προκαλέσει δυσλειτουργίες που θα εκθέσουν τους ασθενείς σε μεγαλύτερο κίνδυνο, όταν η ΥΠΕ έχει παραιτηθεί πλέον από την υποχρέωση να παρέχει αντιδραστήρια για τον μοριακό έλεγχο με αποτέλεσμα το νοσοκομείο μας να μην πραγματοποιεί εδώ και έναν μήνα μοριακούς ελέγχους για covid-19, με ό,τι συνέπειες μπορεί να έχει αυτό στον κίνδυνο ενδοноσοκομειακής διασποράς.

Οι 'εργολαβικοί' εργαζόμενοι στην καθαριότητα, τον επισιτισμό και τη φύλαξη δουλεύουν κυριολεκτικά με μισθούς πείνας. Στα πλυντήρια-στεγνωτήρια οι συνθήκες εργασίας χωρίς κλιματισμό είναι αφόρητες με το σύνολο των μηχανημάτων να είναι παλαιωμένα και η αγορά νέων να σκοντάφτει συνεχώς στην γραφειοκρατία αφού οι προμηθεύτριες εταιρίες τσακώνονται στα δικαστήρια για το ποια θα πάρει το έργο. Τα υλικά καθαριότητας καλύπτονται από αυτά του νοσοκομείου αφού οι ανάγκες για αντισηψία και προστασία από τις ενδοноσοκομειακές λοιμώξεις δεν μπορούν να υπακούν στην ανάγκη περιορισμού του κόστους για τους εργολάβους.

Μια σειρά από κλινικές και τμήματα είτε δεν υφίστανται εδώ και καιρό, είτε λειτουργούν σε οριακή κατάσταση με το μέλλον να διαγράφεται ζοφερό.

Το Τμήμα Επειγόντων Περιστατικών δεν έχει καταφέρει ακόμα να αποτελέσει αυτοτελές τμήμα του νοσοκομείου, με αποτέλεσμα οι περισσότερες από τις βάρδιες γιατρών να καλύπτονται από μη ειδικευμένους νέους γιατρούς – με ότι συνέπειες έχει αυτό για την ασφάλεια τόσο των ασθενών όσο και των γιατρών - και από γιατρούς αποσπασμένους από τα Κέντρα Υγείας. Το τελευταίο συμβάλλει στην διάλυση της δημόσιας πρωτοβάθμιας προνοσοκομειακής περίθαλψης και δημιουργεί έναν φαύλο κύκλο, αφού τα Κέντρα Υγείας μετατρέπονται σε δομές που απλά διακομίζουν τους ασθενείς προς το νοσοκομείο.

Στο Αναισθησιολογικό Τμήμα η κατάσταση εδώ και καιρό είναι τραγική. Από τους 9 υπηρετούντες κάποτε ιατρούς τώρα έχει μείνει μόνο η διευθύντρια και με μικρή συμμετοχή σε εφημερίες του δεύτερου υπηρετούντος ιατρού ο οποίος βρίσκεται σε γονική άδεια. Η κατάρτιση του μηνιαίου προγράμματος του Τμήματος καταντάει Γολγοθάς, με τεράστια επίπτωση στη διαχείριση των χειρουργικών αρρώστων καθώς και των πολυάριθμων επειγόντων περιστατικών.

Οι Παθολογικές Κλινικές εδώ και περισσότερα από δύο χρόνια έχουν αναλάβει το βάρος του να στήσουν και να λειτουργήσουν μία επιπλέον κλινική και ένα επιπλέον Τμήμα Επειγόντων Περιστατικών – η κλινική covid-19 και τα επείγοντα covid-19 – με το ήδη υπάρχον προσωπικό. Οι ασθενείς του Παθολογικού τομέα πλέον απλώνονται σε τουλάχιστον τρεις κλινικές, δύο ορόφους και ένα Τμήμα Επειγόντων, ενώ όταν αυξάνονται οι νοσηλείες λόγω επιδημικών κυμάτων ή αύξησης των τουριστών – ή και τα δύο – καταλαμβάνονται κλίνες και σε άλλες πτέρυγες. Υπό αυτές τις συνθήκες είναι ανθρωπίνως αδύνατο ο εφημερεύων να έχει συνεχή, άμεση εικόνα για τους ασθενείς που έχει υπό την ευθύνη του καθώς αυτοί μπορεί να βρίσκονται σε διαμετρικά αντίθετες μεριές του νοσοκομείου.

Η απουσία εξειδικευμένων γιατρών και τμημάτων κάνει την κατάσταση ακόμα χειρότερη. Στο νοσοκομείο πλέον δεν υπηρετεί κανένας πνευμονολόγος -αν και ο οργανικός κανονισμός προβλέπει την ύπαρξη ξεχωριστού τμήματος και εργαστηρίου βρογχοσκοπήσεων-, με αποτέλεσμα όποιος ασθενής χρειάζεται εξειδικευμένη ιατρική πράξη να πρέπει να κινηθεί προς τον ιδιωτικό τομέα ή ακόμα και στην Αθήνα. Ρευματολόγος και ενδοκρινολόγος δεν υπηρετεί στο νοσοκομείο ενώ η Νευρολογική Κλινική παλεύει σε κάθε εφημερία να βρει πού θα νοσηλεύσει τους ασθενείς της αφού έχει μείνει πλέον 'άστεγη'.

Το αφήγημα της επιτυχούς αντιμετώπισης της πανδημίας 'σκοντάφτει' πάνω στην έλλειψη ΜΕΘ για τα περιστατικά covid-19. Στο ζήτημα αυτό μάλλον κατέχουμε την θλιβερή 'πρωτιά' στην Ελλάδα, αφού δεν υπάρχει άλλο νοσοκομείο στην νησιωτική τουλάχιστον χώρα που να μην μπορεί να αντιμετωπίσει αυτά τα περιστατικά. Το αποτέλεσμα είναι να έχουμε πολυήμερες νοσηλείες διασωληνωμένων συμπολιτών μας εκτός ΜΕΘ, κάποιοι εξ αυτών να καταλήγουν σε κοινή κλίνη, ενώ όσοι εξ αυτών καταφέρνουν να διακομιστούν – στην Αθήνα, την Κρήτη, τη Μυτιλήνη και τη Σάμο – να έχουν υποστεί μία σημαντική επιπλέον επιβάρυνση στην ήδη βεβαρυμμένη υγεία τους. Και πώς να αναπτυχθούν κλίνες για διασωληνωμένους ασθενείς με covid-19, όταν στη ΜΕΘ από τις 8 κλίνες εδώ και 20 χρόνια λειτουργούν λόγω έλλειψης Εντατικολόγων γιατρών μόνο οι 6.

Οι αεροδιακομιδές διασωληνωμένων ασθενών είναι πλέον συνεχείς, με όλο το τεράστιο οικονομικό κόστος που αυτό συνεπάγεται, αλλά και τους κινδύνους για ασθενείς και για προσωπικό. Αυτή την στιγμή μάλιστα δεν υπηρετεί κανένας γιατρός στο Τμήμα Αεροδιακομιδών Ρόδου του ΕΚΑΒ και οι εφημερίες του καλύπτονται με γιατρούς μετακινούμενους από την Αθήνα. Η ανάγκη για συνοδεία βαρέως πασχόντων ασθενών από τα μικρά νησιά προς την Ρόδο καλύπτεται συχνά από τους αγροτικούς γιατρούς των Περιφερειακών Ιατρείων με αποτέλεσμα να μένουν τα νησιά χωρίς γιατρό.

Το Αιμοδυναμικό Εργαστήριο στο οποίο πραγματοποιούνται οι στεφανιογραφίες –'μπαλονάκι'- και για το οποίο ήμασταν όλοι περήφανοι όταν δημιουργήθηκε μετά από πολυετή αγώνα του αείμνηστου Δημήτριου Κρεμαστινού, ήδη δυσλειτουργεί και κινδυνεύει να κλείσει αφού ο διευθυντής της Καρδιολογικής Κλινικής είναι πολύ κοντά στη σύνταξη, ενώ από το εξειδικευμένο προσωπικό που στήριζε το εργαστήριο ένας παραιτήθηκε και άλλοι δύο βρίσκονται υπό αναστολή και απόλυση. Η εξέλιξη αυτή θα αποτελέσει ένα πολύ μεγάλο πισωγύρισμα στην αντιμετώπιση των περιστατικών εμφραγμάτων του μυοκαρδίου στη Ρόδο αφού δεν θα έχουμε την πρόσβαση στην εδώ και δεκαετίες ενδεδειγμένη επείγουσα θεραπεία.

Το Απεικονιστικό Τμήμα έχοντας χάσει τρεις ακτινολόγους (δύο παραιτήσεις και μία συνταξιοδότηση) και έχοντας συνάδελφο με σοβαρό πρόβλημα υγείας αδυνατεί να εξυπηρετήσει όχι μόνο τους εξωτερικούς ασθενείς αλλά ακόμα και νοσηλευόμενους. Εξετάσεις όπως οι μαστογραφίες και η μέτρηση οστικής πυκνότητας έχουν πάψει να εκτελούνται από έτους, ενώ ο μαγνητικός τομογράφος ο οποίος στοίχισε περί το ένα εκατομμύριο λειτουργεί μόνο δύο ημέρες την εβδομάδα λόγω έλλειψης Ακτινολόγων.

Το Μικροβιολογικό Εργαστήριο μετράει την πρόσφατη παραίτηση του υπεύθυνου γιατρού για τον μοριακό έλεγχο για covid-19. Στο τμήμα αυτό διενεργούνταν η μεγάλη πλειοψηφία των μοριακών ελέγχων στο νησί και είχε καθοριστικό ρόλο στην πρόληψη της διασποράς, τόσο εντός του νοσοκομείου όσο και στο νησί. Εδώ και έναν μήνα περίπου οι έλεγχοι αυτοί δεν πραγματοποιούνται λόγω έλλειψης αντιδραστηρίων. Αντίστοιχη είναι η κατάσταση και ως προς την αντιμετώπιση της μόνιμης επιδημίας των νοσοκομειακών μικροβίων, αφού το λίγο προσωπικό και ο ελλιπής εξοπλισμός δυσχεραίνουν τα αυξημένα καθήκοντα επιτήρησης των ανθεκτικών νοσοκομειακών παθογόνων στους χώρους και τους ασθενείς του νοσοκομείου.

Η διευθύντρια της Μονάδας Μεσογειακής Αναιμίας είναι και αυτή πολύ κοντά στη συνταξιοδότηση ενώ το τμήμα της Αιμοδοσίας με δυσκολία καλύπτει τις αυξημένες ανάγκες σε αίμα, καθώς οι ώρες που μπορούν να δώσουν αίμα οι εθελοντές αιμοδότες έχουν περιοριστεί ενώ ο μικροβιολογικός έλεγχος των μονάδων γίνεται πλέον στην Αθήνα από το Εθνικό Κέντρο Αιμοδοσίας.

Το φαρμακείο του νοσοκομείου λειτουργεί 365 μέρες τον χρόνο, 24 ώρες το 24ωρο με έναν και μοναδικό, συμβασιούχο φαρμακοποιό ο οποίος πρόσφατα ασθένησε. Σε συνδυασμό με την περικοπή του προϋπολογισμού για φαρμακευτική δαπάνη το αποτέλεσμα είναι να στερείται το νοσοκομείο μας απαραίτητων ιατρικών σκευασμάτων, ενώ κατά καιρούς καθυστερεί η χορήγηση φαρμάκων σε ανθρώπους που εξυπηρετούνται από το φαρμακείο του νοσοκομείου μας, όπως οι συμπολίτες μας που ζουν με τον ιό HIV, με ό,τι συνέπειες μπορεί αυτό να έχει στην υγεία τους και στη δημόσια υγεία.

Η Ψυχιατρική Κλινική του Νοσοκομείου με δυο ψυχιάτρους μόνο, καλείται να καλύψει όχι μόνο τους νοσηλευόμενους αλλά και τις πολλές εισαγγελικές εντολές και να πραγματοποιεί τα Τακτικά Εξωτερικά Ιατρεία. Όλα αυτά σε ένα νησί στο οποίο δεν υπάρχουν άλλες δομές ψυχικής υγείας που να αφορούν είτε παιδιά είτε ενήλικες.

Η απουσία μέριμνας για την Ιατρική αποκατάσταση ασθενών σε ένα νησί με τεράστιο όγκο τροχαίων ατυχημάτων είναι επιτακτική ανάγκη. Στο Νοσοκομείο μας υπάρχει κατάλληλα διαμορφωμένος χώρος ο οποίος ουδέποτε έχει αξιοποιηθεί.

Όλα τα παραπάνω δυστυχώς δεν αποτελούν μια εξαντλητική καταγραφή όλων των προβλημάτων που αντιμετωπίζει το νοσοκομείο μας. Σκιαγραφούν τις πιο επείγουσες, τις πιο επιτακτικές ανάγκες στις οποίες καθημερινά 'σκοντάφτουμε' όσες και όσοι εξυπηρετούμαστε από το δημόσιο νοσοκομείο του νησιού μας, όσες και όσοι εργαζόμαστε σε αυτό.

Όλες και όλοι εμείς που ζούμε και εργαζόμαστε στο νησί της Ρόδου αποφασίσαμε να ενώσουμε τις δυνάμεις μας, να δυναμώσουμε την φωνή μας, διεκδικώντας αυτό που κατά τη γνώμη μας θα έπρεπε να είναι αυτονόητο, την αξιοπρέπεια και την ίση αντιμετώπιση απέναντι στην αρρώστια και τον θάνατο.

Είμαστε αποφασισμένοι για να ακουστούμε να φτάσουμε μέχρι τα ανώτατα πολιτειακά όργανα.

Είμαστε αποφασισμένοι αν δεν δούμε πραγματικές λύσεις στα προβλήματα αυτά να χρησιμοποιήσουμε κάθε μέσο διεκδίκησης και αγώνα.